

γαζένα με άλατι και πιπέρι

πούν έντρούφημα σπουδαίον κάθε φίνου χασομέρη.

Πρώτη πρώτη έφημερίδα — πού ήβγε μέσα στην πατρίδα

ΕΤΟΣ Δ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 6 'Οκτωμβρίου 1912

ΑΡΙΘΜΟΣ 141

Είμιοι χιούρις συνέταιρο
μονόχως δηλαδή
και σάς τό λέγω παστρικά
σάν παστρικά παιδί,
νά στέλνετε στα χέρια μου
τάς φίλας συνδρομάς σας
για να μη γένη σκοτωμός
και βρήτε τό μπελλά σας

Αν ρωτάς ά συνδρομές,
ίδιες μένουσι οι τιμές.
Πέντε κάρτα μέσ τό Καστρο
κ' έξη κάρτα μέσ τό Καστρο
κ' ό παράς, παιδιά, γερός,
και πρό πάντων πεσινάτος.

Σάββατο φαινόμεστε
και ξερογλυφόμεστε

Ρεκλάμες πόνουμε ξανά
γιατί τά φέραμε στενά

Ανάλογα τής δόξης μας
γραφεία δέν εύρήκαμε
και κάτσαμε σιού Μανωλίου
και οικονομηθήκαμε.

Ετος τέσσερον μετρούμε
και άερα κοκκανούμε.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ

Η πολιτική κατ' αὐτάς κατέστη κακή και ψυχρή άφ' ου αί σχέσεις τών Βαλκανικών έψυχράνθησαν τόσω πολύ ώστε για να τας ξαναζεστάνουν ήναψαν φωτιά.

Φόβος όμως ύπάρχει μήπως ή μεγάλη αύτη φωτιά λάβη τόσω μεγάλας διαστάσεις και κάψη τό κεφάλι και αύτων πού την ήναψαν και μερικων άλλων πού θα φορέσουν τό πυροσβεστικόν κράνος και θα τρέξουν σε λίγο για να την σβύσουν.

Αυτοί όμως οι κύριοι μέλλοντες πυροσβέσται φοβοῦμαι μήπως αντί να χύσουν νερό μέσα στην άντλία χύσουν κατά λάθος πετρέλαιο και τούτο μόνον και μόνον για να ξεδείσουν μεγάλας πιθανώς παρακαταθήκας πετρελαίου πού έχουν στη διάθεσί τους.

Τό βέβαιον είναι ότι άπ' αύτη τή φωτιά δύο σωματεία θα βγούν ώφελημένα. Οι πυροσβέσται δηλ. με τά πλάστικά των και τό σωματείων των παπάδων πού θα έχουν ύστερα να ψάλλουν κάθε λίγο και λιγάκι τά μνημόσυνα έκείνων πού θα καη τό κεφάλι ψάλλοντες τό άμωμοι έν όδφ' αλληλουία.

Δ. Μώμος 'Αηλλουιάδης

ΒΛΑΜΙΚΟ

Παιδί είμ' έγω τής πυρκαγιάς
κ' ή γειτονιά τό ξέρει.
όσοι τά βάναν με ταμέ
τραβήξαν όλοι χέρι

Μά τί τά θές, τί να στα πώ
καλέ, πού με έχεις κάμη
τρίο καρδ να φαίνουμαι
στον κάθε ψευταντάμη

Νάι μά τή Βαγγελίστρα μου,
άγάπησέ μου λίγο
ή πάλε αρχίζω σε κορμιά
κουμπότρυπες ν' ανοίγω.

Ο Βαγγελάκης

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Γιουλλιά του 'Αχμακοπούλου
πρὸς τὸν **Ζοφολογιώτατον Καθὴν Κιρκιντζήλου**

Ζοφολογιώτατε.

Μπολλύμπλαγκτος ὑμπήρξε ἡ ὑμεντέρα μπισπόδητος ἐμπιστολλή σας, μὴ μπεριελθούσης ἀμμέσως εἰς χεῖρας μου ντῆς λήμπεσῶς ντῆς, μπαγγνώστων ντυγγανόντων ντῶν ἡμεντέρων ἀνταγκζιῶν ντῶν νταχυδρομείων ἡμῶν, λαβὼν αὐτὴν ντρεῖς μπερίμπου μῆνας ἀπὸ τῆς ἀμποστολλῆς αὐτῆς.

Μοὶ ἐρωτᾶτε διὰ νέα μπολιτικά γκαὶ ἐμπιντόμπια. Ἄν γκαὶ τὰ γκεσάτια μοὶ ἀφῆρεσαν τὴν ὄρεγκζιν μπρὸς τοιαύτως ἀσκολίας, διότι γκατὰ τὴν μπαροιμίαν «ἡ ἀργκούδα μπεινασμένη δὲν χορεύει», ἐν τούτοις συμμμορφούμμενος πρὸς ντὴν ἐμπιθυμίαν ντῆς Ὑμ. Ζοφολογιώτητος, ζμπεύδω νὰ σᾶς εὐχαριστήσω ντὸ γκαντὰ δύναμιν.

Γκαὶ ὡς μπρὸς μὲν τὰ μπολλιτικά γεγονότα, μάθετε ὅτι ἐγκζερροράγη ὁ Ἴνταλοντουργκιγκὸς μπόλεμος. Οἱ Ἴταλοὶ εἰσέβαλλλλον εἰς τὴν Ντρίπολιν, ἥτις δὲν γνωρίζω ἀγκριβῶς μπου γκεῖται. Λάβετε ὅμως ὑμπομονὴν καὶ θὰ σᾶς διὰ φωτῆσω μετὰ δύο μῆνας, ἀφοῦ ἐρωτήσω τὸν γκαθηγητὴν ντῆς Γεωγραφίας γκύριον Γερίβον, ὅστις ντυγγάνε γκαὶ μέλλος τῆς Γεωγραφικῆς Ἑταιρείας ντῶν Μπαρισίων. Ἐντερον μπολιτικὸν γεγονὸς εἶναι ὁ θάνατος τοῦ Αἴρενταλ. Ἐντερον, ἡ γκατάληψις τῆς Ρόδου. Ἐμπίγκεται δὲ ἡ μπίσις τοῦ ἀνθελληνικοῦ μπουκοτά, ὁ μπεριορισμὸς τοῦ Κόσμου ἀγᾶ, ἡ μπιῶσις τῆς Πλέβνας γκαὶ ὁ Ντρωϊκὸς μπόλεμος.

Ὡς μπρὸς δὲ τὰ ἐμπιντόμπια γεγονότα, ἔχομεν Ζοφολογιώτατε, μπολλὰ γκαὶ μπειγκίλλα. Γκαὶ γκατὰ μπρῶτον λόγον ἔχομεν τὸν μπάταγον ὅστις ἡγέρθη ἐγκ τιονς νέας θεωρίας μπερὶ τῆς γκαταγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ θεωρία αὕτη ἀνατρέπει τὴν τοῦ Δαρβίνου, μπαραδεχμένη ὅτι ὁ ἀνθρώπος εἶναι γκατ' εὐθείαν ἀμπόγονος τοῦ κερχαρία, Ζοφολογιώτατε. Ὁ ἐφευρέτης ἐν τούτοις τῆς θεωρίας ταύτης δὲν ἔχει οὐδεμίαν ὁμοιότητα μπρὸς γκαρχαρίαν, ὁμοιάζων μᾶλλον μπρὸς γκρογκόδειλον Μπροσεχῶς θὰ σᾶς διαφωτίσω μπερὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὁ ἀγαμπητὸς μοι «Μυτιληνὸς» διὰ τῆς δημοσιεύσεως ἰδιαίτερας μελέτης τοῦ ἐφευρέτου, ὅστις θὰ ἐκδέσῃ τὰς θεωρίας του εἰς σειρὰν φύλλων ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Κερχαρίδιον». Ἐντερον γεγονὸς σπουδαῖον εἶναι ἡ ἀναχώρησις γκάπιου ὑψηλοῦ μπροσώσου, ἔχοντος ντραπεζιτικὴν θέσιν, γνωστοῦ ἐνταῦθα ὑπὸ τὸ ὄνομα «Je ne suis pas Grec». Ἡ ἐγκ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ συμπαδοῦς καὶ ἀξιαγαπήτου τούτου νέου συγκίνησις ἐνταῦθα εἶναι μεγάλη. Ἐὰν ντὸν ἐγνωρίζετε, Ζοφολογιώτατε, θὰ τὸν ἐγκζελαμβάνετε ἀφεύκτως ὡς υἱὸν τοῦ γκοινοῦ μας φίλου στραγαλλλατζῆ Γιαγούρη Χατζῆ Πιλάφ Ἄγᾶ. Ἐντερον γεγονὸς σπουδαῖον εἶναι οἱ λυσσῶντες γκύτες, γκαὶ ἡ ἐγκ τῶν δηγμάτων αὐτῶν διακύβευσις ὑμπέστων συμφερόντων.....*ποιῶν.....δὲν θέλω νὰ εἶπω ποῖον*

Ἄλλὰ τὸ μπάντων σπουδαιότατον ἐμπιντόμπιον γεγονὸς εἶναι ἡ ἀγυρτεία ἥντις ἐγκζασκεῖται εἰς βάρος ντοῦ βαλαντίου τοῦ μπωχοῦ λαοῦ, ὑπὸ τῆς δῆθεν θαυματουργοῦ

Εἰγκόνος εὐρισκομένης ἐν Βαρεῖᾳ. Ἐ, μπαλαιὰ ζαμάννις Ζοφολογιώτατε, ὁμπότε εἶχομεν ἡμεῖς ντὸ μονομπώλιον. Ἐὸ γεγονὸς ντῶντο μπιηροὶ ντὴν γκαρδίαν μου βαθντάντης μελαγκολίας, γκαὶ ἀναμπολλῶ ντὰς εὐτυχεῖς ἡμέρας, γκατ' ἄς ντὰ θυλλάγκιά μου ἐμπληροῦντο γκεματίων, τὰ ὁμπῶα μ' ἔγκαμον νὰ ἀμπζηφῶ τὸ ἐκ τῶν γκεσατίων γκεσθίωμα. Τότε ἦσαν φίλοι μας γκαὶ οἱ Ἀρχιμανδαρίνοι ἐνῶ τῶρα; Τῶρα θὰ εἶναι φίλοι ἐγκζάπαντος τῶν ἐγκζοχικῶν μπεριμπάντων μέχρι Βαρεῖας.— Στενάζω καὶ γκαλαῖω, Ζοφολογιώτατε, γκαὶ θὰ ἠτόκτόνουν ἐγκζάπαντος, ἐὰν δὲν ἐπέγκειντο βουλευτικαὶ ἐκλογαί.

Ἄς ἐμπίζομεν γκαρδογκοῦντες.

Ἄσμπάζομαι τὸ γκράσμπεδον τῆς Ὑμ. Ζοφολογιώτητος ὑμῶν γκαὶ ὑμποσημειοῦμαι.

Γιουλλᾶς Ἀχμακόπουλος

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἐνέσκηψεν εἰς τὴν πόλιν μας ἡ δυὰς τῶν ἀστέρων τῆς ἰατρικῆς κ. κ. Κερρῖνος καὶ Παπαγεωπόρδιος, σγόντες μακροτάτην συνέντευξιν μετὰ τοῦ ἐκ τῶν ἱερέων τῆς Ἀρχιμανδαρινείας Παπᾶ Ἀγαθοπούλου, μεθ' ὃ ἀνηχώρησαν ἀποκομίσαντες τὸς ἀρίστους τῶν ἐντυπώσεων.

ΤΟ ΚΟΥΤΣΑΒΑΚΙ

Ἐφές φιλάκι μ' ἔδωκες
Καὶ μούπες πέρνα
Καβάλλα στ' ἄλογο
Μὲ τῆ λατέρνα.

Τόση γαρά μ' ἐπῆρε...
Ἀχ μπιρμπιλιώ,
Τζάμι γερὸ δὲν ἄφηκα
Στὸ καπελιό.

Γιὰ τὸ δικό σου ἔρωτα
Καὶ τὰ φιλιὰ
Κι' ὁ μᾶστορῆς μου μ' ἔδιωξεν
Ἄπ' τῆ δουλιὰ.

Γιὰ σὲ ἔμεινα κι' ἀδέκαρος
Μὲσ' τὰ καλὰ καθούμενα!
Λοιπὸν φιλάκια στείλε μου
Ποῦ μούνε χρειαζούμενα

Ἄσλης

ΑΠ' ΤΑ ΞΕΝΥΧΤΙΑ

«Σάν κ'αί πού μεθ'α και ξεμεθ'α...»

Χαρικλῆς

Ἄφησε τὸ ποτήρι του κάτω και σκούπισε τὰ χεῖλια του τὰ κατεκόκκινα. Ἵστερα γύριτεν ἐπάνω μου τὰ μάτια του τὰ ταραγμένα και μοῦπεν:

— Ἀπ' τὴ Brasserie de Londres ὡς ἐδῶ χωρὶς καπέλλο ἦθα;

— Γιατί;

— Δὲν τὸ βρίσκω.

— Ἐί και τί θὰ τὸ κάμεις;

Ἐὸ φίλος μου με ξανακύτταξε, σκέφθηκε λίγη ὥρα κ' ἐπειτα με πεποίησε με λέγει:

— Ἐχεις δίκαιο.

Μὰς ἔφεραν κι' ἄλλη μύρα.

— Τί σκέπτεσαι; Μὲ ρώτησεν ἡ ἀρτίστα.

Τὰ μάτια μου, φαίνεται, εἶχαν καρπωθῆ σὲ κάποιον σημειὸ στοῦ ἀπειρο... Φοβερὴ ὄπτασις! Ὁ μπακάλης μου! Βάνουτος ἄνθρωπος οὔτε κ' ἂν ἀναλογισθῆ τὴν τιμὴν τοῦ τῶν κ' ἂν νὰ φηγουράρω στὰ βιβλία του. Εἶναι ἱκανὸς νὰ σὲ σταματήσῃ στὴ μέση τοῦ δρόμου και νὰ σὲ ζητήσῃ τίς παράδες του....

Βιαστικῶς πῆρα τὸ ποτήρι μου και τὸ ἄδειασα.... στὴν ὕγειά της βέβαια.

Ὅλα γύρισαν γύρω μου σὲ μιὰ ζάλη στιγμῆς. Ὁ μπακάλης εἶχε γαθῆ. Ἡ ἀρτίστα χάθηκε κ' ἐκείνη σ' ἓνα σύννεφο θαρρεῖς ἀπὸ οὐλῆλη και μόνο σ' ἄν κελῶμα καναρινίου ἀκούονταν ἡ φωνὴ της ποῦ μιλοῦσε με τὸν σύντροφό της, *chansonnier transformiste* ἀμφίβιον μεταξὺ τοῦ θηλυκοῦ και τοῦ ἀρσενικοῦ γένους. Κάποτε ἔσδυνεν ἡ φλυαρία της και τότε ἡ βοή τοῦ λουξ σκέπαζε κάθε θορυβό. Τί ἄσχημα ποῦ βόιζε τὸ λουξ! Σάν τὴ βοή τῶν αὐτιῶν στὸν πυρετό κάτι πὶδ ἀπαίσιο ἀκόμη. Σάν νοικοκύρης ἀγριεμένος ποῦ σὲ λέγει:

— Δὲν θὰ σὰς φυλάξω πιά. Ἀδύνατον! Ἄν ἐξ ἀρχῆς σὰς ἔβγαζα, τώρα θὰ εἶχα τοῦλάχιστον πέντε μηνιάτικα παρμένα ἀπ' τοὺς καινούργιους ἐνοικιαστὰς.

— Παιδί! φώναξα. Δὲν ἐννοῶ νὰ βρίσκωμαι μπρὸς σὲ ἄδεια ποτήρια. Πάρτο αὐτὸ και φέρεμε ἄλλα ποτήρια, πολλὰ ποτήρια, ὅλα γεμάτα....

— Κι' ὅλα ἐχάθηκαν γύρω μου πάλι. Τώρα μιὰ θεία γαλήνη ἐγένεσε τὴν ψυχὴ μου, κι' ἀκούμπησα τὸ κουρασμένο μου κεφάλι στὰ χεῖρια μου, ἐπάνω στοῦ τραπέζι, με τὴν ἀνακούφισι μ' ὅση ποτὲ παιδί δὲν ἔχειρε στὴς μάνας του τὰ γόνατα. Ἐί και ποῦ εἶναι ἡ καυμένη ἡ μάνα μου νὰ με διῆ σ' αὐτὸ τὸ χάλι! Ἐὶ ἰωάννη παιδί μου, δὲν λυπεῖσαι τὸ χρῆμα ποῦ πετᾶς; δὲν σκέπτεσαι καθόλου τὴν οἰκογένειάν σου, τοῦ.....

— Παιδί! μύρα. Και σ' ἄν ὄνειρο μοῦ φάνηκε ὅτι ἀκουα τὸ φίλο μου νὰ λέγη:

— Και ὅμως ἐγὼ θὰ στείλω τὸ γκαρσόνι στὴ Brasserie de Londres νὰ διῆ γιὰ τὸ καπέλλο μου.

— Τί ἔπαθες σήμερα με τὸ καπέλλο σου;

— Δὲν μπορῶ πάλι νὰ φύγω χωρὶς καπέλλο.....

Γκαρσόν! πηγαίνε σὲ παρακαλῶ στὴ Brasserie des Londres και διῆς ἐκεῖ ἄφησα τὸ καπέλλο μου;

Τὸ γκαρσόν μόλις ἐκρατοῦσε τὰ γέλοια.

— Pardon κύριε, στὴ Brasserie de Londres δὲν βρισκόμαστε;

— Πηγαίνε και δὲν θέλω ἀντιρρήσεις.

— Ποῦ θέλετε νὰ πάγω;

— Στὴ Brasserie de Londres.

— Εἶν' ἐδῶ.

— Δὸς μου λοιπὸν τὸ καπέλλο μου.

— Τὸ φορεῖτε.....

— Ἐβγήκαμε ἀπ' τὴν μπουραρία. Ἐγὼ πῆγα ἔμπρὸς με τὴν ἀρτίστα. Ὁ φίλος μου με τὸν σύντροφό του, ὁ ὁποῖος προσπαθοῦσε νὰ τὸν πείσῃ νὰ μὴν καθῆσῃ στοῦ πεζὸ δρόμο.

Σὲ λίγο φθάσαμε σπῆτι της. Στὴν πόρτα στηρίχθηκεν ἐκείνη ἐπάνω μου κ' ἓνας ἀκούσιος στεναγμὸς τῆς ξέφυγε.

— Εἶμαι τόσο κουρασμένη!....

Και με φίλησε.

Κλονίσθηκα στοῦ φίλημα ἐκεῖνο κι' ἐννοίωσα νὰ ξυπνήσῃ μέσα μου ὅλη ἡ ἀγάπη ποῦ εἶχα στοῦ λεπτοῦ ἐκεῖνο πλάσμα, ποῦ φοβούσουν νὰ σφίξῃς πολὺ τὴ μέση του μὴ σπάσῃ.

— Ἐλα χρυσό μου, με εἶπε.

Και ὅμως σ' ἄν ἠλίθιος τὴν εἶδα νὰ χάνεται στοῦ σκοτάδι της αὐλῆς και δὲν μπόρεσα νὰ τὴν ἀκολουθήσω.

— Γιατί δὲν πῆγες μαζί της;... ρώτησε ὁ σύντροφός της ποῦ ἔφθασε σὲ λίγο.

— Ἀλήθεια γιατί δὲν πῆγα μαζί της;

Ἐὸ φίλος μου, ποῦ ἦν ἔν τῶ μεταξὺ τὴν εὐκαιρία, καθῆσε στοῦ πεζοδρόμιο. Ἐκάθησα κ' ἐγὼ στοῦ πλάι τοῦ γιὰ νὰ σκεφθῶ.

Ἐὸ σύντροφός της μὰς κύτταξε κοροϊδευτικῶς. Ἐκλείσε τὴν πόρτα ποῦ εἶχε μείνῃ ἀνοιχτή, κι' ἔφυγε σηκώνοντας τοὺς ὤμους. Τὸ τέρας! Ἄν ἀπεφάσιζα νὰ σηκωθῶ θὰ τὸν ἔσχιζα. Και ὅμως μοῦ ἦταν ἀδύνατα θαρρεῖς και εἶχα μαρμαρώσῃ ἐπάνω στοῦ πεζοδρόμιο, ἐνῶ μιὰ ἀκαταμάχητη μαγεῖα με τραβοῦσε σὲ μιὰ στίβα σκουπίδια μπρὸς σ' ἓνα μανάβικο.

— Γιάννη! ντροπῆ! σῆκω νὰ πᾶμε στοῦ σπῆτι ἀργήσαμε, εἶπεν ὁ φίλος μου κι' ἀκούμπησε στοῦ ἀγκῶνα του.

— Ναί πᾶμε, ψιθύρισα, ντροπῆ. Κι' ἄφησα τὸν ἑαυτό μου νὰ παρασυρθῆ ἀπὸ τὴ μαγεῖα κι' ἀκούμπησα τὸ κουρασμένο κεφάλι μου στοῦ σκουπίδια.

— Γιάννη!

Κάποιος με τραβοῦσε ἀπὸ τὸ πόδι. Πετάχθηκα τρομαγμένος ἀπ' τὸν ὕπνο. Γύρω θεοσκότεινα. Κ' ἐμεῖς ἐπάνω στὰ σανίδια.

— Τί τρέχει;

- Είπαι βέβαιος ότι την ώρα που μ' έλεγε το γκαρ-
σόνι πώς φορώ το καπέλλο μου, ότι το φορούσα;
= Που νά το ξέρω; ψύχωση σ' έπιασε απόψε με
το καπέλλο σου.
= Και όμως δεν μπορώ νά πάγω ξεσκούφωτος σπή-
τι. Θα πάγω στη Brasserie de Londres νά ρωτήσω.
= Ρωτά πρώτα που βρισκόμαστε μή ξαναρεζηλευ-
τούμε.
= Έχεις δίκαιο. Γκαρσόν!... Γκαρτόν!...
= Νέ μπακρίορσουνουζ; άκούστηκε μιιά χονδρή
φωνή στο σκοτάδι.
— Άν αγαπής το Θεό σου που βρισκόμαστε!
= Στο καρακόλι.

Δωποδυτίδης

ΔΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

Σύγχρονος Ενδοσις

ΜΥΡΜΗΣ ΚΑΙ ΤΕΤΤΙΣ

Ο Μύρμηξ έθησαύριζεν, ενώ ο δεινός τεττιξ έκελάδει
καθ' όλον το θέρος. Χειμῶνος δ' ώρα ως έγένετο... ψύ-
φησαν κ' οι δύο τους!

ΚΟΡΑΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ

Κόραξ επί κλώνου δρυός έστώς κρέας ήσθιε. Τούτον
δ' Αλώπηξ θεασαμένη έφη:
— Ως ήδέως άδειας ώ' γαθεί! Σου άδοντος, άηδόνες
φθόνω... διαροήγγυται!
Ο δέ τοίς όνυξι το κρέας κραήσας, προσέφη:
— Πάνε κείνα τά χρόνια!

ΑΛΕΚΤΩΡ ΚΑΙ ΟΡΝΙΣ

Αλέκτωρ όρνιθι παραγενόμενος, αίσθηματολογείν έ-
πειράτο και έλεγεν:
— «Άστρον φαιινόν των έμῶν όνειρων! Οι όφθαλμοί
σου ήδέως με προσβλεψάμενοι, μονονουχι την καρδιαν μου
άπετέφρωσαν!»
Η δ' ύπολαβούσα:
— «Στο διάβ'λο, βλάκα, με την καθαρεύουσα σου!...
Θαρρείς κι' άκούω το Νεκροκέφαλο!»

ΠΑΝΒΛΑΚΕΙΑ

Βάκχε μου βεβακχειμένο,
Μαμωνά μου, και σὺ Φαρίς·
τ' όνομά Σας νά μή λένα,
εις κόρακας έσας τους Τρεις.

Άν Μενέλαος Σέ πάρη
ώραία μου Έλένη
Άλλος έγὼ Πάρις Σ' άρη
πραγμ' όπου Σέ τρελλαίνει.

Π. Παυλάκης

Τηλεγραφοῦσιν ήμῶν εκ Σοδόμων (1)

*Απωλόθη αίφνηδώς ο μικρός υπάλληλος κάποιου Χαήλ
Νικλή (το όνομα φαίνεται Έβραϊκόν). Διεδίδεται ότι ή έ-
ξαφάνισίς του όφείλεται εις τας καταπίσεις άς ύπέστη έν
μέρους του άφεντικού του προς καταναγκαστικήν ήθικολο-
γείν του.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟΝ

Περί λύσης. Περί καταγωγής του ανθρώπου. Περί νε-
νεκροκεφαλής (ιδιαιτέρου μας άντ'ισοκριτο). Τυπογραφική
και άρχαιολογική μελέτη περί Σοδόμων. Περί έφορίας και
μελλόντων αγαθών.

*Όλα τά άνωτέρω άρθρα θ'ι περιέχουν λεπτομερείας ού-
σιώδεις.—Γέλοιο στο ξεκάρδισμα.

Όλληγ Ίατρική

—Πότε λοιπόν σκοπεύεις για το ταξίδι που μουλε-
γες;

—Ά, φίλε μου, μετέβαλα άπόφαση.

—Μπᾶ! Και όμως ένα ταξειδάκι θα ώφελοῦσε πο-
λύ στη στομαχική σου κατάσταση.

—Άκριβώς για την υγεία του στομάχου μου είμαι
ύποχρεωμένος νά μείνω. Κάμνω θεραπεία.

—Πώς, τί θεραπεία; Πές μου, νά χαρής, διότι
δεν μ' άφέλησαν τά γιατρικά που παίρνω τώρα τρία
χρόνια.

—Άπλούστατα φίλε μου. Τρώγω στο Ξενοδοχείο
της ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΝΙΑΣ.

Ο «Μυτιληνός» πωλείται εις το Καπνοπωλείον Γ.
Καλογροπούλου (Άγορά, έναντι Δέσσης Προόδου) ως
και εις το Νέον Καπνοπωλείον Βασιλ. Παντελή, άπέ-
ναντι των Ίχθυοπωλείων.

Παρακαλούνται οί κηθυστεροῦντες
συνδρομας του «Μυτιληνίου» νά μάς
ευκολύνουν.

**ΝΕΟΝ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΕΥΣΤΡΑΦΙΟΥ ΓΟΥΛΙΔΟΥ**
(Άγορά, πλαγιως Χρυσοχοείου Όμερ Έφέντη)

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ

**ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ ΝΟΥΝΕΑΥΤΕ
ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ
ΜΟΝΟΝ ΣΤΟΥ
ΜΗΤΣΟΥ ΚΑΝΤΑΝΑΔΕΛΛΗ**

ΟΠΟΙΟΣ θέλει πλεκτές κάλτσες φτηνές και γε-
ρές, άς αποταθῆ στην χήρα Μαριγώ Καμπανέλλου (Κα-
φενείον Κιοσκιοῦ).

Ίπεύθυνος Θ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

Τύποις Σάλπιγγος

(1)Τὸ όνομα δυσανάγνωστον.

